

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Veranderende verhalen in het strafrecht : de ontwikkeling van verhalen over verkrachting in het strafproces

Haket, Vera Theresia

Citation

Haket, V. T. (2007, October 18). *Veranderende verhalen in het strafrecht : de ontwikkeling van verhalen over verkrachting in het strafproces*. Netherlands Institute for the Study of Crime and Law Enforcement, (NSCR), Faculty of Law, Leiden University. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/12384>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License:

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/12384>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stellingen bij het proefschrift: 'Veranderende verhalen in het strafrecht'

1. De manier waarop een aangifte in eerste instantie wordt beoordeeld door de politie is bepalend voor de behandeling van de zaak later in het proces.
2. De inhoud van de aangifte in verkrachtingszaken wordt mede door rechercheurs bepaald. Maar als de aangifte eenmaal in een proces-verbaal op papier staat, worden de uitspraken die erin staan zonder meer aan de aangeefster toegeschreven. Dit vermindert de mate waarin de aangifte kan bijdragen aan de waarheidsvinding.
3. Vrouwen worden in verkrachtingszaken als slachtoffer gezien en mannen als dader, ook als signalen wijzen op een andere rolverdeling.
4. Er wordt door officieren van justitie en rechters veel waarde gehecht aan de ondertekening van verklaringen die in het dossier zijn opgenomen. Dat een verklaring ondertekend is, zegt echter niets over de mate waarin het een correcte weergave is van het gesprek.
5. Nuanceringen en het maken van voorbehoud, maken schriftelijke verhalen overtuigender, terwijl het bij mondelinge verhalen leidt tot een betoog dat minder goed te volgen is.
6. Informele interviews en observaties leveren meer informatie op over de manier waarop beleid in de praktijk wordt uitgevoerd en over de achterliggende aannames daarbij, dan formele interviews.
7. Hoe meer discretionaire bevoegdheid uitvoerende ambtenaren hebben bij het beslissen over zaken, hoe vaker ze het nemen van moeilijke beslissingen afstellen of uitstellen.
8. In een gematigd inquisitoir rechtssysteem, zoals het Nederlandse, heeft het weinig zin om verhoren op band op te nemen. Door tijdsgebrek en door het bestaan van een grote mate van vertrouwen in de politie, beluisteren officieren van justitie en rechters politiebanden van aangiftes en andere verhoren vrijwel nooit.
9. De praktijk bij overheidsorganisaties, waarbij mensen die eenmaal in een bepaalde salarisschaal zitten daarna nooit minder kunnen gaan verdienen, ontnemt werknemers de noodzaak tot het nemen van initiatief.